

φωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον παντοῖα αἰρέσει σύμφωνος καὶ ἔξω τῶν ὀρθῶν δογματῶν τῆς εὐσεβείας. ἐξεδόθη ἐν τῷ τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς σελ: 432.

2225 β'. ἀνασκευὴν τῶν ὑπὲρ τῆς δόξης λατίνων βιβλίου ἰωάννου τοῦ Ἀργυροπούλου. ἐξεδόθη ἐν τῷ τόμῳ τῆς Ἀγάπης σελ: 333

2230 γ'. Σημείωμα περὶ τοῦ οἰκοδομηθέντος φρουρίου ἐν τῇ λαιμοκοπήν παρὰ τοῦ Ἀμιρά Μωαμῆτου, καὶ περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐποίησεν ὁ αὐτὸς κείρων, καὶ αἰχμαλωτίζων τὰ προάστεια καὶ τὰς πέριξ Κώμας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ἔγραψε δὲ τὸ σημεῖωμα αὐτὸ τῷ ἔτει 6964. τουτέστι τῷ 1453 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶν πρώτη οὐχὶ δὲ ὡς παρὰ τῷ Δοσιθέῳ 6864 τυπογραφικὸν γὰρ σφάλμα. τοῦτο δὲ κεῖται ἔτι ἀνέκδοτον. ἴδε περὶ τούτου καὶ τὸν Μελέτ: ἐκκλ: ἱστορ: τόμ: γ'. σ' 310.

1453 2235 ΘΕΟΦΑΝΗΣ Μοναχὸς μέγας ῥήτωρ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλης ἐκκλησίας. ἤκμαζεν οὗτος ἐπὶ τῆς θλιβεραῆς τοῦ γένους ἡμῶν καταπτώσεως: ἦν οὗτος φίλος ἐνδόμυχος τοῦ περιδόξου Γεωργίου τοῦ ῥαεὺ ὅστις τὰ μάλιστα ἤκμαζε κατὰ τὸν Γεώργιον φραντζῆν τῷ ἔτει 1460. σώζεται ἐν τῇ Καισαρικῇ βιβλιοθήκῃ τῆς 2240 βιέννης.

»Θεοφάνους Μοναχοῦ τοῦ Μεγάλου ῥήτορος τῆς ἁγίας τοῦ χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς τὸν πανευγενέστατον κύριον Γεώργιον ὁ τὸν ῥαεὺ, ἀποβάλλοντα τὸν παμφίλτατον υἱὸν αὐτοῦ Μιχαήλ· οὐ ἢ ἀρχή. Βαβαιὰξ τοῦ ἀφορήτου πάθους. κ.τ.λ.

2245 β'. τοῦ αὐτοῦ αὐτόθι ἐπιστολὴ πρὸς τὸν αὐτῶν περὶ φιλοπτωχίας. ἴδε περὶ τούτου τὸν Πέτρον λαμπέκιον ἐν τῷ ε'. βιβλ: τῶν ὑπομνημάτων αὐτοῦ τῆς Καισαρικῆς βιβλιοθήκης σελ: 417 καὶ 418 καὶ 359· καὶ 367.

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ.

455 ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ φιλόσοφος περιπατητικὸς· ποίας πατρίδος ἦν οὗτος, ἀγνοοῦμεν· εἰμὴ ὅτι ἦνθη καὶ τοῦτος ἐπὶ τῆς

